

ת"פ 4466/02/19 - מדינת ישראל נגד יוסף אלדין

בית משפט השלום בירושלים

תפ"ק 4466-02-19 מדינת ישראל נ' אלדין

בפני	כבוד השופט בכיר יהושע צימרמן
בעניין:	המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	יוסף אלדין

גזר דין

כתב האישום ותמצית טיעוני הצדדים

הנאשם הודה והורשע בעבירות המיוחסות לו ב 3 כתבי אישום שעניינן דומה, ניפוח שמשות רכבים, פריצה לתוכם, וגנבת רכוש, חלקו יקר ערך. הנאשם עשה כן ב 9 מקרים שונים, ובקשר לאחד המתלוננים, הנאשם פרץ לרכבו וניפץ את שמשותו, פעמיים, בפער זמנים של כחצי שנה.

הנאשם שולב בבית המשפט הקהילתי במשך זמן ניכר ואולם הנאשם התקשה להתגייס להליך השיקומי. שילובו של הנאשם בבית המשפט הקהילתי הסתיים ללא הצלחה, הוגש תסקיר מסכם לעונש, הצדדים טענו לעונש, והציגו פסיקה לתמיכה בטענותיהם.

המאשימה בטיעוניה התייחסה לערך הרב של הרכוש שנגנב הכולל מכשירי טלפון ניידים וכן ציוד צילום יקר כמפורט בטיעוניה. המאשימה ציינה את מתחמי הענישה, סברה כי יש לקבוע מתחם נפרד לכל אישום, ובסיכומו של דבר ביקשה כי יוטלו על הנאשם 35 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה משמעותי, קנס התחייבות ופיצוי.

ב"כ הנאשם ציינה את מאמצי הנאשם לשיקום כמפורט בתסקירים הרבים של שרות המבחן. הסנגורית תיארה את המרכיבים השיקומיים החיוביים שאפיינו אל הנאשם בתקופת שילובו בבית המשפט הקהילתי. כמו כן הדגישה הסנגורית את גילו הצעיר, נסיבות חייו המורכבות, העדר עבר פלילי, העדר דפוסים עברייניים, ונתונים נוספים כמפורט בטיעוניה. ב"כ הנאשם אף הפנתה את בית המשפט לממצאי והמלצות וועדת דורנר בכל הנוגע להימנעות ממאסרים בפועל במקרים אלו. הסנגורית ביקשה כי יוטל על הנאשם מאסר אשר ירוצה בעבודות שרות.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה ההולם

מעשיו של הנאשם כמפורט בכתבי האישום השונים הינם בעלי מאפיינים דומים ומועדי העבירות הינם בפרק זמן של כחצי שנה. בנסיבות אלו אני סבור כי ניתן לראות במעשי הנאשם חטיבה אחת מתמשכת ולפיכך יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל האישומים.

הנאשם במעשיו פגע בביטחונו האישי של הפרט, ברכושו, בתחושת מוגנותו, ובתחושת המוגנות של הציבור. מעבר לחומרה שבגניבת רכוש הזולת צודקת המאשימה באומרה כי הפסיקה ראתה בחומרה יתירה גניבה של מכשיר טלפון נייד.

מתחם הענישה בעבירה של פריצה לרכב וגניבה יכול ויתחיל במאסר למשך מספר חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שרות ואולם צבר האירועים הפליליים של הנאשם מחייב התחלת מתחם הענישה במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה

אני סבור כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה וזאת בשל הנימוקים הבאים:

הנאשם הודה, נטל אחריות מלאה למעשיו, והתחרט חרטה כנה על מעשים אלו.

הנאשם צעיר, בן 25 שנים.

הנאשם שולב זמן ממושך בבית המשפט הקהילתי ועניינו מוכר היטב לבית המשפט. הוגשו 16 תסקירי שרות המבחן, מתוכם 15 תסקירים בקשר לבית המשפט הקהילתי, והתקיימו 20 דיונים בעניינו של הנאשם במסגרת בית המשפט הקהילתי. הנאשם עשה מאמצים רבים וכנים לקדם את תוכנית השיקום ואולם בשל נסיבות שונות, שהובאו גם בתסקירים ושאותן לא אפרט בשל צנעת הפרט, הדבר לא צלח. הנאשם התמיד בהגעתו לקצינות המבחן, התמיד במשך כ 10 חודשים בהגעה לפגישות טיפוליות שבועיות ביחידה העירונית למתבגרים, ונמנע משימוש בחומרים ממכרים תקופה לא מבוטלת. רוב התקופה שמר הנאשם על יציבות תעסוקתית, והשתתף השתתפות פעילה בארועים קהילתיים של בית המשפט הקהילתי. יחד עם זאת חלה בהמשך התדרדרות במצבו כאשר שרות המבחן מעריך כי יתכן והדבר התרחש על רקע של הצפת תכנים פוסט-טראומטיים.

המעשים המתוארים בכתב האישום ישנים. העבירות בוצעו החל מחודש ספטמבר 2018 ועד לחודש אפריל 2019.

ממועד זה גם לא נפתחו תיקים חדשים. מתברר אם כן שהנאשם השאיר מאחוריו את דרכו העבריינית הזו מזה כ 4 שנים.

כל זאת מביא למסקנה כי יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

כפי שצוין לעיל ריבוי האירועים מחייב עונש הולם של מאסר מאחורי סורג ובריא. התלבטתי רבות בעניין זה. מחד גיסא זהו כאמור העונש ההולם את מעשי הנאשם. מאידך גיסא לא נעלמו מעיני טענותיה הצודקות של הסנגורית בדבר הנזק האפשרי בהטלת מאסר מאחורי סורג ובריא על הנאשם. שרות המבחן ציין את גילו הצעיר של הנאשם, מאפייניו, וסוגיית הזהות העצמית, נושא שבית המשפט חווה אותו במשך הדיונים האינטנסיביים בבית המשפט הקהילתי. שרות המבחן אף ציין כי אין לנאשם דפוסים עברייניים מושרשים וכי הרקע למעשיו, היה הקושי להתמודד עם מצוקה פנימית, והעדר מענה ייעודי להצפת תכנים פוסט-טראומטיים עמם מתמודד מגיל צעיר. בנסיבות אלו צודקת הסנגורית באומרה כי דווקא עונש של מאסר יכול להכניס אותו למעגל העבריינות. בהקשר זה יש גם לתת משקל למאמציו הרבים של הנאשם לשקם את דרכו.

באיזון מכלול השיקולים ובשים לב לגורמי הסיכון לרצידיביזם המתוארים בתסקיר שרות המבחן אני סבור כי עונש מאסר קצר מאחורי סורג ובריא יכול לשמש כמסר חד וברור לנאשם לבל יחזור על מעשיו, ויחד עם זאת משכו הקצר יפיג את החשש מכניסתו של הנאשם למעגל העבריינות דווקא בשל כניסתו למאסר זה, ויביא לידי ביטוי את מכלול מאפייניו הייחודיים של הנאשם שפורטו לעיל.

בסיכומם של דברים אני דן את הנאשם לעונשים הבאים :

מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים. המאסר ירוצה כדלקמן : חודשיים ירוצו מאחורי סורג ובריא, והיתרה בעבודות שרות.

מאסר לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת רכוש.

התחייבות בסך של 2000 ₪ וזאת למשך 3 שנים שלא יעבור עבירת רכוש. ההתחייבות הוסברה והנאשם הבין והתחייב.

פיצוי לנפגעי עבירה כדלקמן :

בתיק 8813-05-19 : פיצוי למר תומר פלס בסך של 1000 ₪ , פיצוי למר ציכאל שמוקלר בסך של 1700 ₪, פיצוי למר חליל סלמאן בסך של 500 ₪.

בתיק 4466-02-19 : פיצוי לגב' עירית סלמן בסך של 1500 ₪ , פיצוי למר מחמוד אבו סנינא בסך של 500 ₪.

בתיק 51912-05-19 : פיצוי לגב' שולמית ומר מאיר כהן בסך של 1500 ₪ , פיצוי למר יוסף אמסלם בסך של 2500 ₪, פיצוי למר בנימין מרקוס עברון בסך של 1700 ₪.

לנוכח הטלת הפיצוי לא הוטל קנס לחובת הנאשם.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשפ"ג, 17 אפריל 2023, בנוכחות הצדדים.